

облагж, и притѣснявали простой народъ; тии съвсѣмъ безчловѣчно постѣпляли съ длѣжници-ты си, като ги обрыщали въ робство горкы-ты. Затова имало мнозина неблагоприятни, които ся мѣчили да оборятъ владычество-тонаголѣмци-ты. Оттова ставали смущения и размирици. Народъ-тъ поискалъ опрѣдѣлени закони, които и были най-сетнѣ и написани отъ Солона.

Солонъ и неговѣ закони. Солонъ былъ отъ много голѣмъ родъ; нѣ не былъ богатъ, та ся заловилъ за търговиж, станѣлъ много опытенъ отъ пѣтуваніе-то, и за ума му всякой го тачилъ. Когато го избрали старѣйшинж, народъ-тъ отышълъ да го моли да напише новы законы за народоправленіе-то. Солонъ изпълнилъ това нѣщо както трѣбва (594 г. пр. Хр.)

Най-напрѣдъ Солонъ направилъ да улекне на длѣжници-ты и не оставилъ да ги правятъ робіе. Слѣдъ това той раздѣлилъ гражданы-ты не по родъ, както было напрѣдъ, нѣ по имотъ. Богати-ти давали повече даване и ходили на войнж добрѣ обружени; за това тии имали повече правици въ общи-ты работы. Главна-та власть въ държавж-тж прѣминѣла на народенъ сборъ. Тамъ работы-ты по-напрѣдъ ся разжждали; всякой гражданинъ могълъ да излиза на сѣдалище-то (на катедрж-тж), и да си исказва мнѣніе-то прѣдъ сбора; (такыви людие сж извѣстни подъ имя «оратори»). За вършеніе работы-ты на народоправленіе-то народный сборъ избиралъ, освѣнъ старѣйшины-ты, още 400 души, които правили *сѣвѣшъ*. Высоко-то сѣдовище въ Атинж ся наричало *Ареопагъ*; въ него постѣпляли оныя старѣйшины, които изпълнявали честнослужбж-тж-си.

Народный сборъ като зель тамъ главнж-тж власть и надзиралъ всичко, а на голѣмци-ты не ся давало никому особны правици, то Атинско-то народоправленіе станѣло *демократическо*. Тая рѣчь излиза отъ гръцко-то *демосъ*, което ще рече «народъ». Нѣ подъ рѣчь и ародъ ся разумѣвали не всичкы-ти жители заедно, а само сжщити Атиняне, които были на брой малко. Само тии участвовали въ народный сборъ и могли да захващать